

men paa den Maade, det blev udtalt, er det imod Forretningsordenen; det er tværtimod en Ære at være Soldat. Men naar det er en Ære at være Soldat og efterkomme de Love, som vedtages i Rigsdagen, maa det ogsaa være en Æressag for de højere Officerer og Læger at vaage over, at de unge Mænd, som kommer ind til dem, bliver behandlet paa en human og forsvarlig Maade. Det er det, vi maa kræve, og vi maa have undersøgt, om dette er sket overfor denne Mand. Jeg mindes ogsaa fra Finanslovdebatten, at et andet æret Medlem fra denne Talerstol i meget bitre Ord udtalte sin Harm over en Dom, der var fældet over en Mand, som havde mishandlet Dyr. Jeg deler fuldstændig hans Anskuelse, men jeg mindes ogsaa, at den Gang det skete, tog Pressen rundt omkring i Landet den Sag op og kritiserede den. Men det forekommer mig, at der har været saa underlig stille om denne Sag, og derfor tror jeg, den trænger til en grundig Undersøgelse. Som sagt, her ligger Erklæringen fra Kaptajnen, og her ligger en Erklæring gennem Dagbladet „Hejmdal“ fra Lægen. Det er i alt Fald slaaet fast, at Manden var syg, da han meldte sig, og det er slaaet fast, at han trods Opfordring fra sine Forældre ikke undlod at give Møde den Dag for ikke at faa det Stempel sat paa sig, at han var Desertør. Det staa ogsaa fast, at Manden er rømt dernedefra paa Grund af sin Sygdom, og at, da han kom hjem, maatte man øjeblikkelig have ham paa Hospitalet, og der ligger Lægeerklæring for, hvorledes Mandens Tilstand var. Der ligger altsaa adskillige Ting, som trænger til nøje Undersøgelse, og jeg vil derfor bede den højt-ærede Forsvarsminister undersøge Sagen til Bunds, hvad jeg ikke tvivler om, at han vil gøre, og jeg beder Ministeren om, naar det er sket og Forhørene er sluttede, at lade tage en Udskrift af Aktstykkerne og sende den til Finansudvalget og lade det se paa Sagen. Jeg synes, den har saa stor Betydning ikke alene for de vedkommende Forældre, som har mistet deres Søn, men ogsaa for andre, der sender deres Børn i Tjenesten, og endelig ogsaa for de Mænd, som har haft med Sagen at gøre. Saavel Officererne som Lægerne, synes jeg, er bedst tjente, med, at Sagen bliver alvorligt undersøgt, og vi faar Klarhed over, hvorledes den ligger. Viser det sig, at man ikke har behandlet denne Mand, som han burde og skulde behandles, mener jeg, der er Grund til at trække disse Mennesker frem og faa dem alvorligt klapset af, lade dem faa den Straf, som tilkommer dem. Det er ikke af Ondskab eller Had fra min Side, men jeg mener, at det

bør ske netop for Retfærdighedens Skyld, saaledes at alle kan være trygge for, at de, naar de sender deres Sønner derned, ikke faar dem hjem som Lig, men som friske og raske Mennesker, som de er sendte derned. Derfor vil jeg endnu en Gang bede Ministeren om at lade denne Sag undersøge.

Naar jeg har draget Sagen frem, er det, som sagt, fordi den Familie, hvem det er overgaaet, bor i min Valgkreds, og fordi jeg er enig med den, naar den nærer det inderligste Ønske om at faa denne Sag undersøgt til Bunds.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Med Hensyn til den foreliggende Sag har vi nu hørt Erklæringer fra to Ordførere for to forskellige Grupper her i Salen, nemlig det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og det ærede Medlem Hr. Niels Petersen, der begge har erklæret, at de ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, men samtidig ogsaa erklæret, at de heller ikke vil stemme imod det. Dette sidste er mig en Trøst, thi det er dog et Vidnesbyrd om, at det, der foreslaas, og som Flertallet har tiltraadt, ikke kan være saa helt galt, thi saa vilde de Herrer selvfølgelig have stemt imod det. Jeg vil kun udtale min Forundring over, at to Partier i den danske Rigsdag ikke kan være med til at tilstaa Sønderjyderne, hvad disse har ønsket: at beholde en Sikringsstyrke af uddannede Soldater under de nuværende Forhold, indtil man faar truffet en endelig Ordning med Hensyn til Garnisonsforholdene.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen har fremdraget et andet Spørgsmaal, og jeg takker ham for det. Jeg havde ventet, at det var kommet frem i Gaar, men det er ogsaa tidsnok i Dag. Naar han beder mig lade foretage en Undersøgelse af, hvorledes det forholder sig med Hensyn til den Soldat, Jørgensen, der nu er død, er det mig en Glæde at kunne sige til det ærede Medlem, at jeg har ladet foretage en saadan Undersøgelse, og da Sagen foreligger tilstrækkelig klart oplyst for mig, skal jeg paa den givne Foranledning give Tinget de Oplysninger, jeg har om denne Sag.

Det ærede Medlem, der spurgte, udtalte, at det er slaaet fast, at Soldaten var syg, før han meldte sig til Tjeneste ved det Kommando, der skulde afgaa til Sønderjylland. Naar han altsaa var syg, før han blev indkaldt, kan det da ikke være paa Grund af Mishandling i Tje-